

Samen Kerk

Allerzielen

JAARGANG 17 NUMMER 4

Luther. Herdacht maar niet gevierd.

Voor katholieken is het overduidelijk. Je gaat in dit Lutherjaar geen breuk vieren. Herdenken is op zijn plaats. Je kunt niet om hem heen. Ik vond het heel opmerkelijk om al in een vroeg stadium uit de mond van dominees te horen: "We gaan hem herdenken in onze gemeentes maar niet vieren". Blijkbaar is een jubileumfeest niet op zijn plaats. Ook niet in de wereld van de protestanten. We zijn inmiddels vijfhonderd jaar verder. De tijd is niet stil blijven staan. We zijn meer naar elkaar toegegroeid. In de laatste week van maart heb ik met Drie Tour, - reizen die inspireren -, deelgenomen aan de groepsreis naar plaatsen die in het leven van Maarten Luther van grote betekenis zijn geweest.

Op 31 oktober is (was) het vijfhonderd jaar geleden dat deze monnik volgens een eeuwenoude overlevering aan de vooravond van Allerheiligen zijn vijftien negentig stellingen aansloeg aan de Slotkerk te Wittenberg. Hij ontketende daarmee een religieuze revolutie die de westerse christenheid uiteen deed vallen. Van deze reis heb ik een uitgebreid verslag gemaakt onder de titel: "Op Lutherreis met een miskoffer". Te lezen op de website van de parochie O.L.Vr. Geboorte te Blitterswijk. (www.parochie-blitterswijk.nl). Protestant en katholieken namen aan deze reis deel die geleid werd door een dominee. De vraag die mij nogal eens werd gesteld na deze reis was: "Bent u bekeerd?". Ik zei dan telkens "Ik ben door deze reis nog meer bevestigd geworden in mijn katholiek geloof".

De katholieke kerk is zo rijk aan inhoud en geloofsuitingen. Alleen we beseffen het vaak niet meer zo. We staan er niet meer zo bij stil. We vinden alles zo gauw gewoon. Voor een authentieke geloofsbeleving is deze houding funest. Om iemand beter te begrijpen moet je

proberen in iemands huid te kruipen. Gaat het om een historische figuur dan is de context belangrijk waarin hij of zij leefde. Om de reis voor te bereiden bekeek ik de film "Luther" uit 2003 opnieuw.

De film begint met het monnik zijn van Luther: zijn priesterwijding en Eerste H. Mis. Luther had tijdens een noodweer aan God beloofd dat hij monnik zou worden. In een noodsituatie riep hij uit: "Hilf Du Sankt Anna, Ich will ein Mönch werden". In de film zien we hoe Luther carrière maakt en uiteindelijk tot doctor in de theologie aan de universiteit van Wittenberg wordt aangesteld. Hij voert een strijd. Voor de buitenwereld ontpopt hij zich als een begenadigd redenaar. Hij begint te preken tegen de afluithandel en de mistoestanden in de katholieke kerk. In vergelijking met de film "Passion of the Christ" die een jaar later in roulatie kwam en veel stof deed opwaaien deed de film "Luther" dat niet. Ofschoon de film een aantal historische onjuistheden bevat en Luther wel erg positief wordt voorgesteld is hij toch het bekijken waard. Je krijgt direct een goed beeld van de tijd waarin hij leefde.

Om hem beter psychologisch te begrijpen en een meer gedetailleerd beeld van hem te krijgen schafte ik een biografie over hem aan, geschreven door Lyndal Roper die in begin 2017 in een Nederlandse vertaling uitkwam. Hij wordt door haar geportretteerd als een mens en als een man van zijn tijd. De focus van Lyndal Roper is gericht op zijn innerlijk leven. Als iemand die telkens de kracht vond om iedereen te weerstaan. Zijn karakter heeft grote invloed gehad op de gevolgen van de historie. Zowel positief als negatief. Zijn koppigheid en zijn vermogen om tegenstanders te demoniseren waren een obstakel om het gesprek over de

noodzakelijke hervorming op gang te houden. Aan hem worden de woorden toegeschreven: "Hier stehe ich. Ich kan nicht anders". Die woorden zijn te lezen op sokken die ik gekocht heb en die ik tijdens mijn Lutherreis op twee momenten heb aangehad. Een keer tijdens het opdragen van een privémissie op mijn hotelkamer. Door niemand gezien. De tweede keer voor het oog van fototoestellen, bij de deur van de Slotkapel te Wittenberg toen de dominee die de reis leidde zijn sokken liet zien en ik de mijne. Beiden met dezelfde tekst. Later terugdenkend aan deze geslaagde reis waarin we als tochtgenoten ook hebben geluisterd naar elkaars geloofsverhalen moest ik denken aan de uitdrukking: Ons beste beentje voorzetten.

Pastoor Huub van Horne

Dankwoord

Diep in het najaar is het goed om even terug te zien op een van de mooie zomerse dagen van dit jaar. Op 11 juni j.l. is gevierd dat ik 25 jaar eerder tot priester ben gewijd. Eigenlijk had ik dat moment in stilte willen vieren. Maar het kerkbestuur vond dat een heel slecht idee. Dit moest gevierd worden en dat leidde tot de festiviteiten zoals ze gehouden zijn.

Dankbaar zie ik op die dag terug: een feestelijke mis en een warme dag met dito wensen. Maar daarnaast ook een ontmoeting van parochianen, van Venrayse mensen die de kerk in onze tijd dragen. Een feest dat de blijde boodschap uitstraalde.

Het zilveren ereblijk dat de burgemeester mij opspeldde namens de gemeente: daarvoor hartelijk dank. Ik beschouw het als een teken van de waardering die de gemeente heeft voor de plaats die de kerk in Venray inneemt, voor het werk dat velen verrichten. Dus die onderscheiding is net zo goed voor alle vrijwilligers, voor biddende en werkende gelovigen, bestemd.

Dank ook voor de giften voor de Zeven Smarten van Maria, die inmiddels worden gerestaureerd door Kruisen en Kapellen. Het mooie bedrag van ruim

€ 5000 is een grote zet in de goede richting. Te zijner tijd hoort u er zeker meer over.

Aan allen die zich ingezet hebben voor de organisatie van het feest, aan allen die meewerkten en meevierden: heel hartelijk dank !

Deken Smeets

Meer dan 50 jaar kerkbestuurservaring

Dit najaar is er een grote wisseling binnen het gezamenlijke kerkbestuur van Paterskerk en Petrus' Bandenkerk. Na vele jaren trouwe inzet treden Ans Bistervels, Wil Megens, Frank Schaeffers en Jan Loonen af als kerkbestuursleden. Reden voor ons als redactie om ze samen uit te nodigen voor een interview om zo samen terug te blikken op het goede werk dat deze kerkbestuursleden samen in meer dan 50 jaar verzet hebben.

V.l.n.r.: Jan Loonen, Wil Megens, Ans Bistervels, Frank Schaeffers

Laten we beginnen met een voorstelrondje. Wie ben je en welke verantwoordelijkheden had je?

Ans Bistervels vertelt dat ze kerkbestuurslid was van 2005 tot 2017. In deze periode was zij met name verantwoordelijk voor de catechese op de scholen en in de parochie. Vanuit deze verantwoordelijkheid onderhield zij de contacten met de basisscholen en coördineerde zij de communie- en vormsel voorbereiding en uitvoering hiervan. Ook bij de doopvoorbereiding, kindercatechese en gezinsvieringen was zij intensief betrokken.

Frank Schaeffers vertelt dat hij net als Ans ook twaalf jaar in het kerkbestuur gezeten heeft. Daarnaast heeft hij een jaar daarvoor stage gelopen bij Andre van Goch. Dit had het grote voordeel dat hij ingewerkt werd in zijn taken, die gericht waren op het onderhouden van het kerkgebouw. Hierbij droeg hij zorg voor zowel het dagelijks als het groot onderhoud. Bij met name bij het dagelijks onderhoud geeft Frank wel aan dat hij het vele werk dat Piet van de Mark als erg waardevol ervaren heeft. Vaak waren klusjes al gedaan voordat hij er actie op hoefde te ondernemen.

Toen in 1993 bekend werd dat de Franciscanen de Paterskerk gingen verlaten werd er een parochieraad opgericht om het kerkbestuur te adviseren. Vanuit deze raad kwam Wil Megens al snel in het kerkbestuur van de Paterskerk terecht als penningmeester met ingang van 1 maart 1994. In het begin was het nog wat onoverzichtelijk met allemaal kistjes en doosjes waar geld uit kwam, maar naar verloop van tijd werden de bedragen die beheerd werden groter en de administratie overzichtelijker. Daarnaast was Wil bij de Paterskerk ook verantwoordelijk voor het onderhoud aldaar en voor de contacten met de vrijwilligers.

Jan Loonen was de afgelopen twaalf jaar penningmeester, de financiële beheerder van de Petrus Bandenkerk. Alleen de kerkbijdrage deed een ander. Dat heeft Wil Kremer vroeger gedaan, tegenwoordig doet Fred Welschen dit deel van de financiële zaken.

Opvallend is dat de aftredende kerkbestuursleden vanuit hun talenten hun verantwoordelijkheden gedragen hebben. Ans Bistervels, die belast was met onder andere de catechese en contacten met de scholen was decennia directeur geweest van basisschool De

Landweert in Venray. Frank Schaeffers had vanuit zijn eigen dakdekkersbedrijf al de nodige knowhow over het onderhoud aan gebouwen. Wil Megens was bij Inalfa jarenlang mede eindverantwoordelijkheid op de administratie waar ook de salarisadministratie bij hoorde en was zo gewend goed met geld om te gaan. Jan Loonen daarentegen heeft geen financiële achtergrond; hij heeft een landbouwkundige achtergrond. Maar hij is wel vaker penningmeester geweest.

Enkele jaren geleden zijn de kerkbesturen van Paterskerk en Petrus Bandenkerk nauwer met elkaar gaan samenwerken. Hoe is deze samenwerking eigenlijk ontstaan?

Aanleiding voor dit proces werd gevonden in de brief van onze bisschop Wiertz, waarin hij de blauwdruk legde voor de toekomst van parochies en dekenaten in het bisdom Roermond. Hierin riep hij kerkbesturen op om de samenwerking met elkaar op te zoeken, zo vertelde Ans. Na enkele gesprekken binnen de eigen kerkbesturen werd de samenwerking al vlug opgezocht. En sinds 2014 werd de samenwerking officieel. De parochies zijn ieder zelfstandig, maar hebben een gezamenlijk bestuur. Kenmerkend was dat het toenmalige kerkbestuur daardoor dubbele portefeuilles had voor bijvoorbeeld het penningmeesterschap en onderhoud. Frank vulde aan dat bij de aantreding van nieuwe kerkbestuursleden er maar één kerkbestuurslid als penningmeester terugkomt voor beide parochies. Nu treden er vier van de negen kerkbestuursleden af, daar komen er drie voor terug.

Zijn er momenten uit de periode als kerkbestuurder die je bijzonder zijn bijgebleven?

Wil Megens kijkt met voldoening terug op de realisatie van de dagkapel in de Paterskerk. Voorheen zaten de parochianen bij de doordeweekse mis verspreid in de grote kerk, maar dankzij een legaat (schenking aan de kerk) was het mogelijk om een kleine dagkapel in het achterste deel van de Paterskerk te realiseren. Kleiner voorbeeld, maar zeker niet minder mooi, vindt Wil de doopschelpen. Dopelingen krijgen een Andreasschelp met daarin naam en geboortedatum. Met deze schelp worden de kinderen ook gedoopt. Dit idee kwam zo'n acht

jaar geleden van zijn hand en wordt tot op de dag van vandaag nog steeds gedaan. Ook het parochieblad is een suggestie die Wil al in 1993 in de adviesraad deed en het blad Samen Kerk dient dit doel nog steeds: de mensen van de kerk buiten de kerk informeren.

Twee momenten die Frank Schaeffers koestert zijn de realisatie van de nieuwe beeld- en geluidsinstallatie en de restauratie van het orgel. De realisatie van de beeld- en geluidsinstallatie was een uitdaging in meerdere opzichten. Om te beginnen was het een hele administratieve klus om het geld binnen te krijgen. Samen met oud-kerkbestuurslid Hub de Bruijn heeft Frank veel moeite moeten doen om de gelden van de stichting CAI binnen te krijgen. Toen dat eenmaal gelukt was begon de installatie van de leidingen, camera's en televisies in de Petrus' Bandenkerk. Frank vertelde dat hij soms moeite had om zich in de kerk te vertonen, omdat het project zoveel stof en zooi met zich meebracht. 'Het leek wel oorlog', zo zei hij. Maar achteraf was het allemaal de moeite waard. De aanvullende subsidie van het bisdom om vervolgens de verlichting op het priesterkoor te vervangen maakte dit project helemaal af. Enige waar Frank van baalt was dat de uitzendingen via Peel en Maas tv niet meer haalbaar zijn door problemen met het signaal. Hopelijk kan zijn opvolger dit euvel oplossen.

De restauratie van het orgel leek in het begin een onmogelijk karwei. Een bedrijf uit Zaandam wilde deze klus wel op zich nemen, totdat het kerkbestuur in de kleine lettertjes ontdekte dat de reis- en verblijfskosten ook voor rekening van het kerkbestuur kwamen. Om deze reden ging de opdracht naar een ander. De deken kende iemand die voor zichzelf begonnen was als orgelrestaurateur. Hij had een mooie prijsofferte, maar echter onvoldoende mankracht. Daarop heeft Hub de Bruijn in totaal zo'n 80 vrijwilligers geregeld die in de kerk bij hebben gedragen aan de restauratie van de kerk.

Ans sluit aan bij Franks voorbeeld over de orgelrestauratie. Ook Ans kijkt met veel plezier terug op de fondswerving hiervoor. Ze kan zich nog leuke acties herinneren als optredens van gastkoren, het uitbrengen van een cd waarop een orgelconcert was en het boekje 'Kletskes' van de deken.

Haar hoofdtaak lag echter binnen de catechese.

Ans is vooral intensief bezig geweest met de voorbereiding en uitvoering van de vieringen van de Eerste Heilige Communie. Hierbij begon ze met De Landweert, maar al vlug nam ze ook voor De Vlaswei, De Toverbal, De Petrus Bandenschool en De Kruudwis het voortouw op zich. Toen ze dit naar behoren op de rit had, legde zij zich ook toe op de vormselvieringen, omdat de kwaliteit van de organisatie te wensen overliet. Zo kwamen de vormelingen op eigen houtje naar de kerk met ouders en dit leidde er soms toe dat ze achterin de kerk zaten, omdat er geen plaats verdeling was. Dat is dankzij haar in goede banen geleid.

Gaandeweg werd ook duidelijk dat de leerkrachten van de basisscholen steeds minder in staat waren om de catechese te geven die voor de sacramenten nodig was. De oplossing hiervoor werd gevonden in het aantrekken van een catecheet. Edwin Houtakkers bereidt sinds een jaar of acht de communicanten en vormelingen op de scholen voor op deze sacramenten.

Ans vond het ook van belang om contact te houden met de communicanten en zo vond ze zuster Irma van de Ursulinen bereid om aan deze kinderen kindercatechese te geven. Ans, die als kerkbestuurslid aftreedt, zal deze taak van haar overnemen, nu zuster Irma wil gaan afbouwen. Hierop schertst Frank: 'Van zuster Irma naar zuster Ans.'

Jan Loonen kijkt wel met plezier terug op het overzicht dat hij heeft weten te realiseren in de boekhouding. Frank bevestigt dit; het is een heel boekwerk, maar men weet wel waar men aan toe is. Maar het echte pareltje voor Jan als penningmeester is dat hij de kerk achterlaat met een hoger banksaldo dan toen hij begon. Hij moet er eerlijkheidshalve wel bij vermelden dat het niet meteen zijn verdienste is, maar het is toch wel leuk om te vermelden. Vooral de laatste tijd zie hij dat mensen legaten nalaten aan de kerk. Een legaat is een schenking aan de kerk en kent twee grote voordelen: er gaat geen geld naar de belastingdienst en er hoeft niets van afgedragen te worden aan het bisdom. Dus bij een legaat weet de schenker zeker dat het hele bedrag ten goede komt aan de begunstigde kerk.

Samenwerking is zeker van belang in een kerkbestuur en daarom heeft het kerkbestuur twee jaar geleden 'op een hutje op de hei'

gedurende twee dagen met elkaar gesproken over de toekomst van onze parochies. Mijn vraag was hoe men op deze bezinning terugkijkt?

Het was gericht op de toekomst en met name het bereiken van de jeugd. Daarbij waren sprekers uit andere parochies van ons bisdom uitgenodigd om te kijken naar hoe men er daar mee werkte. Naar aanleiding van die tweedaagse zijn zich er nu initiatieven aan het ontvouwen om dat doel te bereiken. Enige jammere is dat vier van de negen kerkbestuursleden nu stoppen, dus gaat wellicht wat kennis over deze visiebijeenkomst verloren hierdoor al blijft Ans deel uitmaken van de werkgroep die dit doel realiseren wil.

Hebben jullie dan nog een tip voor jullie opvolgers?

Ans is enthousiast over haar opvolger, want ze heeft veel mooie ideeën. Wel wenst ze haar de moed en het geduld toe om vol te houden als er weerstand lijkt te zijn. Want ondanks tegenstand zijn bijvoorbeeld de gezinsvieringen in stand gehouden en worden deze tegenwoordig weer goed bezocht. Een concreet voorbeeld van volhouden.

Wil is blij om te zien hoeveel jonge gezinnen met kinderen er naar de Paterskerk komen.

Jan geeft aan dat men niet bang moet zijn om mensen te vragen. Vraag mensen gerust om een bijdrage als er geld nodig is, maar vraag zeker ook concrete hulp als je het nodig hebt.

Frank sluit zich daarbij aan. 'Heb vertrouwen in de Venrayse bevolking!' Daarbij moet je niet ieder jaar komen vragen om geld, maar als je goede projecten hebt zoals de verwarming en het orgel hebt zijn Venrayse mensen best bereid om te helpen.

Beste aftredende kerkbestuursleden, dank voor jullie inzet de afgelopen jaren en voor jullie inbreng tijdens dit interview. Dank voor jullie openheid en mooie verhalen.

Arthur Gerritzen

Een dag met de Maria Mater Kring Venray

In 1984 startte in ons bisdom de eerste Maria Mater Kring met medewerking van pater Wilkens S.J. in Merkelbeek. Inmiddels zijn er zeven kringen, waarin rooms-katholieke vrouwen elkaar ontmoeten rondom Maria, de Moeder van de Heer. Zij willen zich verbonden weten met de moederkerk en komen samen om onder leiding van een priester te groeien in hun gelovig leven. Ook in Venray bestaat sinds eind jaren '80 een Maria Mater Kring.

Jaarlijks organiseert deze kring acht Maria Materdagen, waaronder twee stille dagen ter voorbereiding op Kerstmis en Pasen.

Op 19 september ll. was er weer zo'n dag. Geen stille dag maar een gewone dag.

Christie Canares en Thilly Otten waren betrokken bij de voorbereiding en vertellen hoe zo'n dag er in grote lijnen uit ziet.

Van 09:30 – 10:00 uur is er in de pastorie aan de Leunseweg koffie en thee en gelegenheid om even wat bij te praten.

Daarna legt de priester die de groep begeleidt, de kringpriester, het evangelie van de komende zondag uit. In de dagkapel volgt dan aanbidding van het Allerheiligste. Mensen kunnen een persoonlijke biecht spreken.

Om 11:30 uur is er een Mis, die wordt afgesloten met het Maria Mater kringgebed en de litanie van Maria.

De lunch moeten de moeders van thuis meenemen. Voor soep, koffie en thee wordt gezorgd.

Na de lunch komt er een gastspreker die een thema uit kerk en samenleving toelicht.

Op 19 september was dat pastoor Franken, die voorheen kringleider was.

Onderwerp was onze relatie tot God met als voorbeeld de visie van Paus Franciscus daarop en zijn jaar van de barmhartigheid.

Rond 14:30 uur wordt de dag afgesloten.

Bij de stille dagen zijn ook moeders uit de kring Gennep – Ottersum te gast. Op die dagen zijn ook echtgenoten en andere belangstellenden

welkom.

Aan deelnemers wordt een

bijdrage van € 5,
- gevraagd.

De Maria Mater Kring Venray wordt nu geleid door Christie Canares, die 28 jaren geleden uit de Filippijnen naar ons land is gekomen. Zij wordt ondersteund door Thilly Otten.

Dus bent u of kent u een moeder die op zoek is naar:

- enkele dagen van bezinning,
- verdieping van het geloof,
- gedachtewisseling met andere moeders,
- gesprekken over maatschappelijke ontwikkeling en problemen,

neemt u dan contact op met Thilly Otten.

Telefoon 0478-510041.

Email: otten4@hetnet.nl

Christie Canares en Thilly Otten

Inkleding Stefan Ansinger bij de Blackfriars in Cambridge

Op 23 september zijn Eric en Stefan ingekleed als dominicanen. Dat gebeurde in het klooster van de Engelse dominicanen in Cambridge, waar beiden hun noviciaat van een jaar volgen, zo meldt de website van de Nederlandse dominicanen. Provinciaal overste René Dinklo kleepte de novicen in (foto v.l.n.r. Eric, René Dinklo, Stefan; de Nederlandse dominicanen vermelden in navolging van hun medebroeders in Engeland alleen de voornamen van de novicen). Eric (31) is gepromoveerd islamoloog. Hij koos de kloosternaam Cornelis. Stefan (22) rondde onlangs zijn master bestuurskunde af aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Met hun komst heeft de Nederlandse provincie acht broeders in vorming. De ingroei in de orde kent verschillende fasen. Na een kennismakingsperiode volgt het noviciaat van een jaar, dan een tijdelijke professie van drie jaar, en daarna de eeuwige professie.

Bron: <https://godsroepstem.wordpress.com/>

Mothers Prayers -- Biddende Moeders

MOTHERS PRAYERS
BIDDENDE MOEDERS

Verenigd in gebed
redden wij onze kinderen

In 1995 hebben in Groot-Brittannië 2 oma's met een moederhart besloten om samen op een speciale manier te bidden voor hun kinderen en kleinkinderen. Zo ontstonden gebeden en liederen die ze bundelden tot het boekje "Mothers Prayers". Nu in 2017 zijn er in 120 landen wel duizenden van deze "Mothers Prayers"-groepjes. Het gebedenboekje is onlangs ook in het Arabisch vertaald. Van 17 tot 24 september ll. was er een wereldconferentie van Biddende Moeders in Krakau met 145 deelnemers uit alle werelddelen.

In het bisdom Roermond zijn er 37 groepen, waarvan 2 in Venray. Voor de groepen uit ons diocees zijn er jaarlijks 4 ontmoetings- / gebedsdagen.

De laatste was op dinsdag 10 oktober ll. in de pastorie van de Paterskerk.

Deze dag werd gepresenteerd door mevrouw Wies Mom, regioverantwoordelijke voor de moeders in Limburg. Er waren ruim 25 personen aanwezig.

Na een inloop met koffie en thee ging pastoor Boon voor in gebed. Het gebedsuur wordt gestart uit het gebedenboekje. Zoals te doen gebruikelijk, schreven alle moeders de namen van hun kinderen en kleinkinderen op een rond wit papier. Deze rondjes met namen werden in een mandje gelegd, op het altaar aan de voeten van het kruisbeeld.

De zorg voor alle genoemde kinderen wordt op die manier toevertrouwd aan God, de moeders leggen ze in Zijn handen. Hij zorgt verder voor de kinderen. Voor de moeders is het daarna de kunst om die zorg dan ook verder bij Hem te laten. Het is heel goed mogelijk dat Hij hun gebeden anders en later verhoort dan voor de moeders waarneembaar is.

Tijdens het middaggeedeelte gaf mevrouw Mom een toelichting op het verhaal van de bruiloft in Kana (Johannes. 2: 1 – 11).

Maria attendeert Jezus daar op het tekort aan wijn, waarop Jezus haar antwoordt dat dat niet hún probleem en dat, bovendien, Zijn uur nog niet gekomen is. Maria draagt vervolgens de bedienden op te doen wat Hij hun zeggen zal. Ze vertrouwt erop dat Hij zal helpen, op de manier en het tijdstip dat Hij bepaalt.

Dat vertrouwen delen de biddende moeders met Haar.

Het is als een bloesem die tot vrucht wordt. Als je ingrijpt in die groei, gaat het fout. Je moet wachten tot de tijd daar is.

De dag werd afgesloten met een Eucharistieviering.

In Venray komen de groepen eens in de twee weken bijeen, 7 moeders rond de Grote Kerk en 4 rond de Paterskerk. Centraal in deze bijeenkomsten staan:

"een kruis om ons te herinneren dat Jezus de Verlosser is,

een kaars om ons te herinneren dat Hij het licht van de wereld is,

een bijbel om ons te herinneren dat Hij het levende woord is en

een mandje aan de voet van het kruis voor de fiches met namen van de kinderen voor wie gebeden wordt".

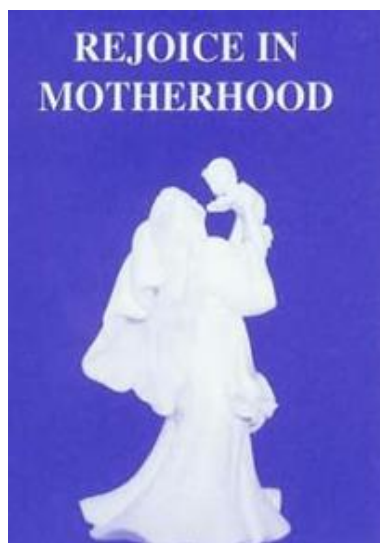
"Want waar twee of meer in Mijn naam bijeen zijn, daar ben Ik in hun midden".

Voor verdere informatie: Ank Kuypers (ankuywildenberg@gmail.com) en Trees Douwes (0478 584494 of treesdouwes@home.nl)

Dagelijks gebed voor moeders

*Goede Vader in de hemel
we vragen om uw leiding
en bescherming in ons
dagelijks wandelen met U.
Wij bidden voor onze gezinnen, families,
vrienden en allen die betrokken zijn
bij biddende moeders,
biddende vaders en
kinderen van geloof.
Zegen ons allen, Vader!
Bescherm ons tegen al het kwaad
en zend ons uw Geest
met alle gaven die we nodig hebben,
om liefde en troost
te kunnen geven aan anderen.
Wij vragen om uw zegen,
geef ons uw vrede
en bescherm ons allen.*

Amen.

Verdiepingsdag vrijwilligers

Begin 2017 was er voor alle vrijwilligers uit beide parochies in Venray-Centrum voor de eerste keer een verdiepingsdag. Vrijwilligers wisselden ideeën uit en bespraken wat hen bij hun werk inspireerde. Geen geleerde woorden maar praktijkervaringen. Op de eerste plaats elkaar ontmoeten en leren kennen.

Het was een druk bezocht en bijzonder geslaagd evenement. Juist omdat het de eerste keer was gingen sommigen van ons er enigszins afwachtend naar toe. Na afloop vertelde één van de deelnemers dat hij zich al op een verloren zaterdagdag had ingesteld. Die verloren dag bleek ook voor hem een gewonnen dag te zijn geworden. In 2018 zetten we deze jonge traditie voort. Wilt u allemaal **zaterdag 24 februari** in uw agenda vast reserveren? Nadere informatie volgt.

Kinderboekje

Jezus houdt van alle kinderen, groot en klein!

Hoi kinderen,

Vinden jullie het ook altijd zo leuk als je jarig bent? En dan een feestje geven voor familie en vriend(innet)jes. Of lekker naar het verjaardagsfeestje van iemand anders die een feestje geeft!

Op 1 november vieren we in de Kerk de feestdag van alle heiligen. Van alle vriend(innet)jes van God, alle mensen die al gestorven zijn en bij God in de hemel mogen wonen. Wat zal dat een groot feest zijn! Misschien wel het allergrootste feest dat je kunt bedenken; bij God in de hemel wonen!!

Kleuren maar!!!!

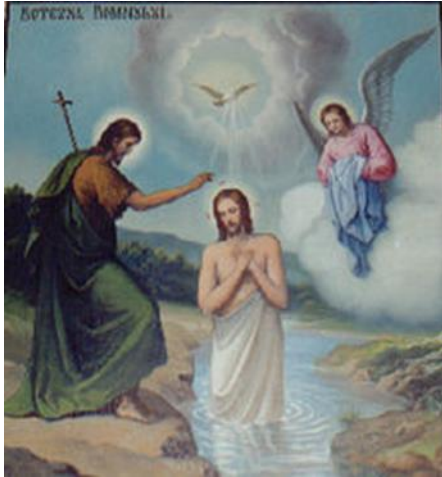
En jullie weten het.....als jullie tips/leuke ideeën/ grappige
uitspraken hebben, email ze dan naar
samenkerkkinderboekje@hotmail.com

Allerheiligen-memory : knip de kaartjes uit en spelen maar!!

De achterkant van de memory-kaartjes is gewoon wit, maar je kunt (als je de kaartjes allemaal uitgeknipt hebt) natuurlijk ook een mooie tekening maken op de achterkant. Wel allemaal dezelfde tekening, anders zie je al welke kaartjes bij elkaar horen ;) !!

De zeven sacramenten: het doopsel

HET DOOPSEL

In het parochieblad van Allerheiligen 2016 zijn we begonnen met een serie over de zeven sacramenten. We zijn toen niet met het Doopsel gestart maar met de Eucharistie omdat dat sacrament iedere dag overal ter wereld gevierd wordt. De kerk zegt dat de Mis de oorsprong is en het hoogtepunt van heel het christelijke leven.

We willen deze serie nu gaan vervolgen met het sacrament van het Doopsel.

Ook over het Doopsel valt veel meer te zeggen dan in één bijdrage mogelijk is. Om ook de waarde van dit sacrament niet tekort te doen willen we er in een aantal edities op terug komen

Mensen worden opgenomen in de gemeenschap van God en Zijn Kerk door drie sacramenten: het doopsel, het vormsel en de eucharistie. Deze drie sacramenten werden in de eerste jaren van de kerk vaak in één viering toegediend aan volwassenen aan het eind van een lange voorbereidingstijd.

Wie toen christen wilde worden moest - vaak met gevaar voor eigen leven – enkele jaren onderricht volgen over het geloof, de bijbel en de juiste christelijke levenshouding. Nadat deze voorbereiding met goed gevolg was afgerond ontving de dopeling, de catechumeen, vaak tijdens de Paaswake het doopsel en het vormsel en mocht hij tijdens de paasnacht voor het eerst aan de eucharistie deelnemen. Later werden deze drie sacramenten op afzonderlijke

tijdstippen tijdens afzonderlijke vieringen toegediend: in het Doopsel worden de gelovigen herboren tot nieuw leven, in het Vormsel worden ze gesterkt door de Heilige Geest en in de Eucharistie gevoed met het brood van eeuwig leven.

Sacramenten zijn tekenen van Christus' aanwezigheid in Zijn kerk. God werd zichtbaar in Christus. Christus blijft zichtbaar in Zijn kerk en in bijzondere tekenen van Zijn liefde voor iedere afzonderlijke mens in die kerk, voor u en voor mij. De sacramenten markeren de belangrijke gebeurtenissen in ons leven: geboorte, volwassen worden, huwelijk en dood, ze vieren deze gebeurtenissen, ze brengen ze voor God om er Zijn genade over af te smeken. Het zijn geen lege tekenen: ze spreken niet alleen over genade maar geven Zijn genade op die kruispunten in ons leven, Ze geven ons Zijn bijstand op die momenten en in het vervolg daarop.

In het sacrament van de doop staan water, licht en zalving centraal.

Eigenlijk vraagt het doopsel om een wel overwogen, volwassen keuze voor een nieuw leven, dat het leven van Christus in Zijn voetsporen gaat volgen. Bij de doop van kleine kinderen maken volwassenen die keuze voor het kind. De ouders en de peetouders willen dat het kind van meet af aan Zijn voorbeeld leert volgen, opgroeit met Zijn blijde boodschap.

Ouders nemen meer beslissingen voor hun kleine kind: ze geven

+ **Het Doopsel**
+ **De Eucharistie**
+ **Het Vormsel**
+ **Het Huwelijk**
+ **De Ziekenzalving**
+ **De Biecht**
+ **De Priesterwijding**

het hun cultuur, hun geschiedenis, hun overtuigingen en hun taal mee. Zo ook hun grootste rijkdom: het geloof. Namens hun kind besluiten de ouders volgelingen van Jezus te worden, naar Zijn boodschap te luisteren en Zijn wil te doen: de Heer hun God te beminnen en hun naaste als zichzelf. Ze kiezen vóór het goede en tégen het kwaad. De neiging om het kwade te doen, om toch telkens weer verkeerde wegen in te slaan, de erfzonde, willen ze achter zich laten. Dat is nogal een keuze. Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden. Mogelijk realiseren zich zelfs de ouders dat niet helemaal.

In de Nieuwe Catechismus (in 1966 nog met een K geschreven) staat een beeld van de ouderlijke opvoeding dat rond de jaren '60 van de vorige eeuw mogelijk nog herkenbaar was: "De in ons land meest voorkomende vorm van eerste geloofsoverdracht is deze: de hand van de moeder die naar het kruis wijst en de hand van de vader die het kribbetje zet, woorden over de dingen die het kind ziet en hoort van het geloof". De keuze van de ouders zal later door het kind zelf hernomen moeten worden. Dat kan eigenlijk alleen na een gedegen geloofscursus. De parochie zorgt ervoor dat kinderen catechese krijgen rond hun Eerste Communie en hun Vormsel. Die beknopte catechese kan alleen vrucht dragen bij een rijke geloofsopvoeding in het gezin.

Het Tweede Vaticaanse Concilie heeft de eenheid van de drie christelijke initiatiesacramenten hersteld door de volwassenendoop als standaard te herstellen. Sinds dat conciliebesluit zijn inmiddels 55 jaren verstreken. De praktijk is nog altijd drie afzonderlijke sacramenten op erg jonge leeftijd.

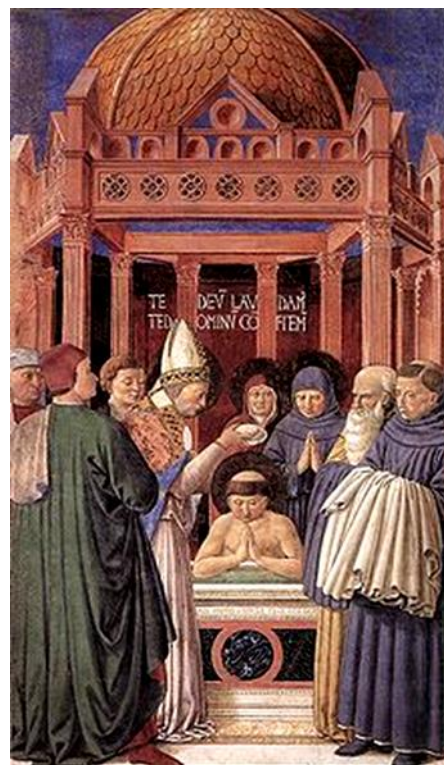
Op de eerste zondag van de maand in de Hoogmis van 09:30 uur worden de kerkgangers in de Grote Kerk telkens herinnerd aan hun Doopsel. Priester en koor zingen bij het begin van de Mis het "Asperges me". De priester loopt tijdens dit gezang door de kerk en besprenkelt de gelovigen met wijwater. Dit gebeurt ter herinnering aan het doopsel en om barmhartigheid en reiniging van God af te smeken, voordat men de heilige geheimen van de eucharistie gaat vieren. De Nederlandse vertaling van de tekst luidt: "Gij zult mij besprenkelen, Heer, met hysop, en ik zal rein worden: Gij zult mij wassen, en ik zal witter worden dan sneeuw". In de paastijd zingt men in de plaats van het Asperges het "Vidi Aquam", waarin op mystieke wijze Christus aan het kruis bezongen wordt, uit wiens Zijde water en bloed vloeit.

Ger Claessens.

Bronnen:

Geloof onder woorden, Katholiek basisboek voor volwassenen, KBS Uitgeverij, Den Bosch / Mechelen, 2009.

De Nieuwe Catechismus, Paul Brand, Hilversum-Antwerpen, 1966
Catechismus van de Katholieke Kerk, Gooi & Sticht / Licap, 2013

Doop van Augustinus

Gulden mis in de Paterskerk

Evenals vorig jaar wordt tijdens de advent in de Paterskerk een Gulden Mis opgedragen. En wel op 16 december 's morgens om 7.00 uur. Het gebruik van de Gulden Mis bestaat sinds de vijftiende eeuw vooral in Nederland en België. De Mis wordt soms opgedragen aan het Maria-altaar dat voor deze gelegenheid rijkelijk met brandende kaarsen wordt versierd. In de Paterskerk wordt deze Mis opgedragen in het priesterkoor aan het hoofdaltaar.

De Mis begint vaak met het Rorate (Dauwt hemelen der rechtvaardigen). Tijdens de mis wordt in het bijzonder stil gestaan bij de blijde verwachting van Maria. Aan het bijwonen wordt een bijzondere waarde toegekend, waarop het woord Gulden betrekking heeft.

In het verleden oefende de Gulden Mis een bijzondere aantrekkingskracht uit op mensen die in nood verkeerden, of op mensen wier naasten op zee waren. De mis werd dan ook wel Schippersmis genoemd.

Voor de liefhebber die nog meer wil weten over deze mis verwijzen we naar de Samen Kerk van februari dit jaar. Stefan Ansinger heeft in dit blad een prachtige uitleg gegeven over dit liturgische pareltje. U kunt ook kijken op het volgende webadres:

<http://www.dekenaatvenray.nl/samenkerk/samenkerk2017-1.pdf>

Les Très Riches Heures du duc de Berry, Folio 38v - The Visitation

Samen kerk avonden weer opgestart

Op dinsdag 19 september werd het nieuwe seizoen van Samen Kerkavonden weer gestart. De aftrap mocht worden genomen door deken H. Smeets, die uitgenodigd was om te vertellen over de zondaglezingen in het kerkelijk jaar.

Bijtijds zaten er al wat enthousiaste mensen klaar om van de avond te gaan genieten. Koffie, thee en versgebakken koekjes van Tinie waren volop aanwezig en de sfeer was gemoedelijk. Het was of iedereen elkaar "al lang kende". Ook nieuwelingen werden opgenomen en ingeburgerd.

Iets voor half 8 stapte deken Smeets binnen. Hij was bekapt met een flinke stapel boeken, een tasje en wat papieren. Hij oriënteerde of er ook "papier" (cq. flap over) was en een stift om te gebruiken, intussen opmerkend dat hij een man was van handwerk en geen computergedoe. De meegebrachte boeken bleken lectionaria te zijn (boeken, die gebruikt worden om uit voor te lezen tijdens de H. Mis); daar mochten we eens een blikje in werpen.

Arthur Gerritzen begon de avond door ons welkom te heten en het uitspreken van een kort gebed. Vervolgens kreeg deken Smeets het woord om ons wat wijzer te maken over het hoe en waarom van de keuze van de lezingen op zondag tijdens de H. Eucharistie, zoals afgesproken in de wereldkerk. Inmiddels had zich een goed klasje toehoorders verzameld.

Beginnend met een anekdote uit de seminarietijd over een exegeet oude testament, die er enorm belang aan hechtte, dat Rolduc-studenten ook goed en regelmatig in de bijbel lazen, belandde onze leraar via een uitstapje aan de Nederlandse supermarkten al snel bij de bijbel. De brug vormde onze enorme broodcultuur, zoals die door buitenlanders gezien wordt in onze winkels, met een sprong naar onze bijbel, waarin je ook veel "soorten brood" aan kunt treffen, geestelijk bedoeld uiteraard. De bijbel is niet één boek, maar bestaat uit een verzameling boeken. Het Oude testament heeft de meeste boeken en wordt al vele jaren gebruikt door de Joden. Het Nieuwe testament bevat wat minder boeken,

waaronder de ons bekende 4 evangelies en wat opgenomen brieven van apostelen.

Voor deze avond was het van belang te praten over de evangelies, waaruit steeds weer gelezen wordt elke (dag en) zondag en de teksten, die erbij gekozen werden als eerste lezing. Verder werd uitgelegd dat de jaren binnen de kerk beurtelings verdeeld worden over een A-, B- en een C-jaar. En met een jaar wordt dan uiteraard het liturgisch jaar bedoeld, wat eindigt met het Feest van Christus

Koning, wat nooit samenvalt met het werelds Oudjaar op 31 december. Het jaar waarin we nu leven, 2017, wordt in onze kerk een A-jaar genoemd. Het bijbehorende evangelie is dat van de hand van Mattheus. In het jaar B en C worden de evangelies van Marcus en Lucas genomen. Omdat deze 3 evangelies inhoudelijk veel op elkaar lijken, worden ze samen de synoptische evangeliën genoemd. Het 4e evangelie, van de hand van Johannes, is heel anders van stijl en uitwerking. Dit wordt niet apart aan een jaar gekoppeld, maar delen ervan komen elk jaar terug in 'sterke tijden' terug zoals de 40-dagen- en vasten-tijd, Advent, Kerst- en de Paas-tijd.

Deken Smeets spreekt zijn 'klasje' toe tijdens de Samen Kerkavond.

In elke H. Mis wordt ook een eerste lezing gelezen (en in diverse kerken ook nog een epistel, maar niet meer overal en altijd). De eerste lezing staat vast, net als het stuk uit het evangelie bij 'n betreffende zondag. Het mooie is, dat de teksten van die lezing zo gekozen zijn, dat ze 'passen' bij het evangelie van de zondag. De vastgestelde/gekozen tekst voor die lezing komt uit het Oude testament. Er zijn grofweg 4 manieren, waarop de keuze gemaakt werd om

een geschikte 1e lezing te vinden bij de vastliggende evangelietekst.

De deken introduceerde ons in die keuzemanieren: 1. citaatharmonie; 2. contrapunt; 3. continuïteit van het thema en 4. voorspelling en vervulling. Nadat hier wat meer over uitgelegd werd, stelde onze docent een korte pauze voor, deelde een 4-tal lezingen uit en nodigde ons uit om die eens te bestuderen. Vervolgens was natuurlijk de vraag: welke methode denk je, dat er gebruikt werd de 1e lezing te koppelen aan de evangelietekst? De "klas" kon aan het werk en "de meester" aan zijn koffie met beschouwende blik. Na de pauze werd Y.V.

uitgewisseld wat ieder dacht, dat "de oplossing was". De deken had ons van toehoorders tot dynamische leerlingen gemaakt en de betrokkenheid was groot.

Het was een boeiende avond, een gezellige groep mensen en wie wou, kon na het officiële gedeelte nog wat nababbelen bij een hapje en een drankje. De eerste avond van de cyclus "Samen Kerk" zat er op en nu maar uitzien naar de volgende: iedereen is welkom en een drempel is er eigenlijk gewoon niet!

Parels uit de preken van de deken

In deze rubriek brengen we een aantal mooie passages uit de preken van deken Smeets op de zondagen in de afgelopen maanden onder uw aandacht. Omdat ze alleszins de moeite waard zijn om er nog een keer kennis van te nemen of om ze te lezen als u ze nog niet gehoord had. Boven iedere passage staat de aanduiding van de schriftlezingen van de betreffende zondagen, waarop de preken betrekking hebben.

5e zondag in de veertigdagentijd 2 april 2017

Johannes 11,1-45 of 11,3-7.17.20-27.33b-45

"Ik ben de verrijzenis en het leven.

Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven".

Johannes vertelt hoe de zussen van Lazarus Jezus laten weren dat hun broer ziek is.

Toen Jezus dat gehoord had bleef Hij nog twee dagen elders voordat Hij naar Bethanië ging.

En toen Hij daar aankwam was Lazarus dood. Al vier dagen. Het graf rook al naar ontbinding.

De Joden geloofden dat de geest van de overledene nog drie dagen rond diens lichaam bleef zweven. Vanaf de vierde dag was de dood onherroepelijk. Geen weg meer terug.

In die wetenschap zegt Marta dan ook tegen Jezus bij het graf van haar broer: "Heer, als Gij hier waart geweest zou mijn broer niet gestorven zijn. Nu, op de vierde dag, is het te laat".

Bij dit graf gekomen overviel Jezus een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Het verhaal speelt vlak voor de intocht van Jezus in Jerusalem, waar ook Hem, na zijn dood aan het kruis, een rotsgraf wacht met een steen ervoor.

Jezus wekt Lazarus op maar hij zal toch weer sterven, eens. Jezus niet.

Na zijn verrijzenis gaat Hij terug naar het eeuwige leven, aan de rechterhand van Zijn Vader. Daar wacht Hij op ons. Wacht op het moment dat ook wij daar komen na onze dood.

Want wie in Hem gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.

Derde zondag van Pasen 30 april 2017

Lucas 24,13-35

In die tijd waren er twee van de leerlingen van Jezus op weg naar een dorp dat Emmaus heette en dat ruim elf kilometer van Jeruzalem lag.

Zij spraken met elkaar over alles wat daar was voorgevallen.

Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en Hij liep met hen mee.

Het was op de derde dag na Pasen. De gebeurtenissen op Goede Vrijdag hadden al hun verwach-

tingen dat Jezus Israël zou bevrijden weggevaagd. Ze zaten beiden diep in de put van teleurstelling en van verdriet, zo donker als de nacht. Dan voegt Jezus zich bij hen maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen.

Ze storten hun hart tegenover hem uit. En als ze Hem over al hun verdriet en verwarring hebben verteld, hun hoofd en hart gelucht hebben, verklaart Hij hen alles wat in de Schriften betrekking op Hem had, beginnend met Mozes.

Dit verhaal over de Emmaüsgangers kent zeker twee merkwaardige details.

Ten eerste de bestemming van de reis. In een cirkel van 11 kilometer om Jerusalem ligt geen dorp met de naam Emmaus. Ook elders in Israël is geen plaats met die naam.

Ten tweede wordt er van de reizigers slecht één met name genoemd: Kléopas. Wie de andere is vertelt het verhaal niet.

Misschien is Emmaus de naam van onze bestemming als wij samen met Kléopas op weg gaan en onderweg naar Zijn woord luisteren en ernaar leven.

Als we Hem herkennen telkens weer als Hij het brood zegen, breekt en deelt.

Als we Hem erkennen als onze bestemming en als onze steun onderweg daarnaartoe.

**Achttiende zondag door het jaar
6 augustus 2017**

Handelingen 12:1-17

Oorspronkelijk was de viering van de kermis onderdeel van het jaarfeest van de patroonheilige van de parochiekerk. Van de Grote Kerk is dat het feest van Petrus' Banden, de bevrijding van Petrus

uit de kerkers van Herodes. In het verhaal hierover in de Handelingen zijn enkele details veelzeggend. Petrus wordt gevangengenomen tijdens het feest van het ongedesemd brood. Tijdens datzelfde feest werd ook Jezus gevangengenomen.

Lucas vertelt uitvoerig hoe zwaar de bewaking van Petrus was: 16 soldaten en dan nog 1 aan weerszijden. De poort van de gevangenis werd bewaakt door nóg eens twee soldaten, zoals ook Jezus' graf door twee soldaten werd bewaakt.

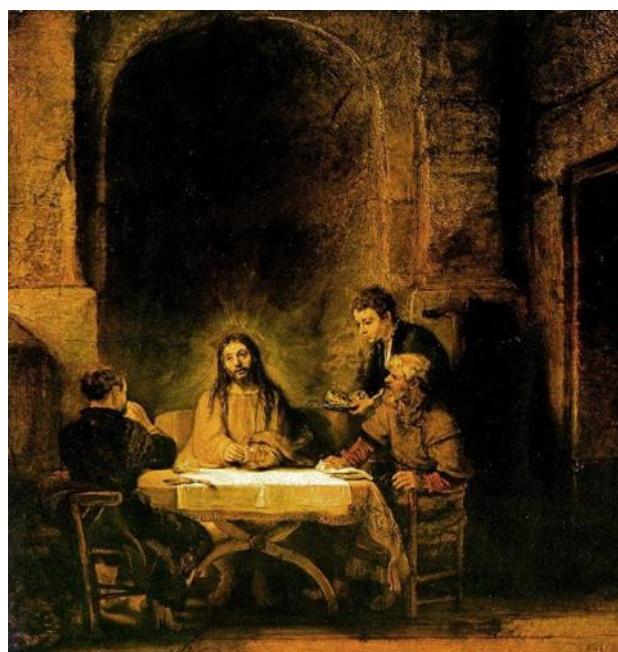
Tegenover heel die militaire overmacht volstaat één Engel des Heren, die Petrus uit zijn ketenen bevrijdde en hem uit het donker van zijn cel naar het licht van een nieuwe dag begeleidde.

De Engel maant Petrus tot haast: "Doe je gordel om en trek je sandalen aan". Precies zo moesten de Joden handelen in de nacht dat God hen uit de slavernij van Egypte bevrijdde.

Buiten de gevangenis ging de poort van de stad vanzelf voor hen open zoals ook de Rode Zee zich als vanzelf opende om de Joden doorgang te bieden naar het land van belofte.

Pas als de Engel hem verlaten heeft realiseert Petrus zich wat er gebeurd is.

Als God óns uit het donker van dood en verdriet ten leven leidt beseffen we ook vaak pas achteraf dat Hij het was die ons leidde. De bevrijding van Petrus is niet zomaar een wonderverhaal. Het verhaal vertelt dat een wonder van bevrijding ook voor ons nú altijd mogelijk blijft.

Een kerkganger

In gesprek met Ton Hokke

Voorafgaand aan de wekelijkse tv-uitzending van de zondagse Hoogmis praat Leo Fijen met mensen over hun geloof in het programma "Geloofsgesprek". Leo Fijen is hoofd levensbeschouwing van KRO-NCRV.

Op zondag 10 september jl. was zijn gesprekspartner Ton Hokke. Ton woont in Venray en werkt als jurist bij de gemeente Boxmeer. Aanleiding voor dit gesprek was het feit dat Ton op 6 december 2015 op 52-jarige leeftijd in de Grote Kerk in Venray is gedoopt, zoals hij zelf zegt "lichtelijk boven de standaardleeftijd waarop mensen gewoonlijk gedoopt worden".

De vader van Ton is Nederlands-Hervormd en zijn moeder Rooms-Katholiek. Zijn ouders besloten hem niet te laten dopen maar die keuze aan hem zelf over te laten.

Die keuze heeft Ton dan twee jaar geleden gemaakt, heel bewust en na een goede voorbereiding. Zijn vrouw, Christianne, is katholiek en samen met haar ging hij vaker naar de missen in de Grote Kerk. Wat hij daar hoorde vond hij boeiend en aansprekend. Op enig moment raakte hij in gesprek met deken Smeets en de wens ontstond om daadwerkelijk bij die kerkgemeenschap te gaan horen. Begeleid door de deken maakt hij kennis met de woorden, de beelden en de liturgie van onze kerk. Eind 2015 vond de deken dat hij "er klaar voor was", klaar om toe te treden tot de Rooms-Katholieke geloofsgemeenschap, klaar voor het doopsel. Het is, zo vertelt Ton, prettig wanneer je met gelijkgestemden bent. Je wordt geaccepteerd door de gemeenschap en je weet je geborgen bij God. Hij is ook vandaag nog bijzonder gelukkig met die beslissing.

Voor hem houdt het daarmee niet op. Het teruglopende aantal katholieken in de samenleving is een tragische ontwikkeling die gestopt moet worden. Het Rooms-Katholieke Geloof heeft zoveel goeds gedaan voor Europa en de wereld. En nog steeds. Daar mag je als katholiek trots op zijn. Hij heeft ook groot respect voor al de vrijwilligers die voor de kerk bezig zijn.

Het is goed om het Room-Katholieke Geloof in Nederland te versterken en er ook andere geloven mee te laten kennis maken en om Rooms-Katholiek gedoopten weer betrokken te laten raken bij de kerk. De reacties die Ton kreeg op de uitzending van het programma "Geloofsgesprek" overtuigden hem er van dat bij anderen die behoefte bestaat.

Hier ligt een werkterrein open voor alle parochianen om de kerk te ondersteunen. Met die mede-parochianen wil Ton in contact komen om uit te zoeken wat ze in dit opzicht samen voor onze kerk kunnen betekenen.

Wil u mee denken, meedoen of reageren? Dat kan via het volgende mailadres:
BRVROS@kpnmail.nl

Ger Claessens.

Kinderliturgie Paterskerk schooljaar 2017/2018

Kinderwoorddienst

Elke zondag, met uitzondering van de zondagen in de zomervakantie, is er tijdens de zondagse Mis van 11.00 uur een kinderwoorddienst. Dat betekent dat de kinderen van de basisschool worden uitgenodigd om het eerste deel van de heilige Mis naar een andere ruimte te gaan, om op hun eigen niveau bezig te zijn met het thema van de viering.

Vieringen met extra aandacht voor kinderen en gezinnen

Zondag 3 december Eerste zondag van de Advent	
11.00 uur	Kinderen én ouders worden uitgenodigd om samen adventskransen te maken van 9.30 uur tot 11.00 uur in de pastorie van de Paterskerk. Tijdens de Mis van 11.00 uur is er kinderwoorddienst, worden de kransen gezegend en is er extra aandacht voor de kinderen.
Zondag 24 december Kerstavond	
17.00 uur	Kindje Wiegen Viering voor peuters en kleuters waarin het kerstverhaal wordt verteld.
19.00 uur (?)	Plechtige Eucharistieviering met extra aandacht voor gezinnen met kinderen van de basisschool. Tijdstip onder voorbehoud: check enkele dagen voor 24 december de website (www.paterskerkvenray.nl)
Zondag 14 januari Familietreffen (Doopt van de Heer)	
11.00 uur	Doopschelpen worden uitgereikt aan de gezinnen waar in het voorbije jaar een kindje is gedoopt. Tijdens de Mis is er extra aandacht voor kinderen en zal er géén kinderwoorddienst zijn.
Zondag 4 februari Eerste ik-ken-mijn-kerk-dag (rond Maria Lichtmis)	
11.00 uur	Tijdens deze Mis stellen de Communiekantjes zich voor aan de parochie. Er zal extra aandacht zijn voor kinderen en gezinnen.
Zondag 17 februari Eerste zondag van de Vastentijd	
11.00 uur	Er wordt een actie georganiseerd voor een goed doel waarbij de kinderen worden betrokken. Meer informatie volgt via de website. Er is een kinderwoorddienst.
Zondag 25 maart Tweede ik-ken-mijn-kerk-dag (Palmzondag)	
11.00 uur	Tijdens deze Mis stellen de Communiekantjes zich voor aan de parochie. Er zal extra aandacht zijn voor kinderen en gezinnen. Om 9.30 uur zijn alle kinderen welkom in de pastorie om Palmpasenstokken te maken
Zondag 1 april Pasen	
11.00 uur	Er is een kinderwoorddienst tijdens de plechtige Hoogmis van Pasen.
Zondag 15 april Vormsel	
11.00 uur	Door Mgr. Schnackers zal het Sacrament van het Vormsel worden toegediend aan de kinderen van groep 8 van de basisschool.
Zondag 20 mei Derde ik-ken-mijn-kerk-dag (Pinksteren)	
11.00 uur	Er is een bijzondere internationale heilige Mis. Ook alle communiekantjes zijn aanwezig. Voor hen en voor alle kinderen is er een kinderwoorddienst en extra aandacht.
Maandag 21 mei Eerste Heilige Communie (Tweede Pinksterdag)	
11.00 uur	Tijdens deze Heilige Mis, opgeluisterd door MMSK Sint Petrus' Banden ontvangen de kinderen van groep 4 hun eerste Heilige Communie.
Zondag 3 juni Vierde ik-ken-mijn-kerk-dag (Sacramentsdag)	
9.30 uur Grote Kerk!	Tijdens de Hoogmis in de Grote Kerk zullen de kinderen voorlezen en de liederen van hun Eerste Communie zingen. Na de Mis lopen zij mee in de processie naar de Paterskerk.

De Samen Kerk-agenda - november 2017 t/m januari 2018

Zondag 12 november 2017 11:00 - 12:00	Gezinsviering Viering met speciale aandacht voor school- gaande kinderen. Inzingen vanaf 10:45!	Petrus' Bandenkerk
Dinsdag 14 november 2017 19:30 - 22:00	Samen Kerkavond - Bezoek aan museum 't Zonneliel in Wanssum Let op: Omdat deze avond om 19:30 in Wanssum begint vertrekken we om 19:15 bij de Paterskerk. In verband met vervoer is tijdige opgave zeer wenselijk! Dit kan bij Arthur Ger- ritzen (06-46656753)	Museum 't Zonneliel Wanssum
Vrijdag 17 november 2017 19:30 – 23:00	Jongengroep Connect Voor jongeren vanaf 16 jaar Contactpersoon Arthur Gerritzen (0646656753)	Pastorie Paterskerk
Zaterdag 9 december 2017 7:00-8:00	Gulden Mis Viering op de tweede zaterdag van de advent	Paterskerk
Zondag 10 december 2017 10:00 - 11:00	Spel en activiteit voor communicanten Viering met speciale aandacht voor schoolgaande kinderen.	Petrus' Bandenkerk
Zondag 10 december 2017 11:00-12:00	Gezinsviering Viering met speciale aandacht voor schoolgaande kin- deren. Inzingen vanaf 10:45!	Petrus Bandenkerk
Dinsdag 12 december 2017 19:30-22:00	Samen Kerkavond Filmavond: The Woodcarver	Pastorie Paterskerk Parochiezaaltje
Vrijdag 15 december 2017 19:30-23:00	Jongerengroep Connect Voor jongeren vanaf 16 jaar Contactpersoon Arthur Gerritzen (06-46656753)	Pastorie Paterskerk Parochiezaaltje
Zondag 24 december 2017 17:00 - 17:30	Kindje wiegen Kerstviering voor gezinnen met jonge kinderen.	Petrus' Bandenkerk
Zondag 24 december 2017 19:00 - 20:30	Gezinsviering kerstavond Kerstviering voor gezinnen met schoolgaande kin- deren.	Petrus Bandenkerk

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - petrband@zonnet.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag, behalve donderdag,
van 9.30 tot 10.30 uur, telnr.: 0478-
550740; stipendium: € 10,- voor missen op
weekdagen, € 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 05797 39481 of
IBAN: NL75 RABO 01539 04143.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59ABNA0484100017
of Postbank (giro) NL82INGB0001174863
inzake kerkbijdrage. Voorzitter comité kerk-
bijdrage: dhr. F. Welschen.
Penningmeester parochie Sint Petrus' Ban-
den: dhr. J. Loonen

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - info@paterskerkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag t/m vrijdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 10,- voor missen op weekdays,
€ 25,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening postbank
IBAN: NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
(met kinderwoorddienst en
opvang voor baby's en
peuters)

Aanbidding van het Allerheiligste

Vrijdag: 17.30 uur

"We must fear God out of love, not love Him out of fear."

-Saint Francis de Sales

"Be kind to all and severe to thyself."

-St. Teresa of Avila

*"No one should follow what he considers to be good for himself, but
rather what seems good for another. Let them put Christ before all
else; and may he lead us all to everlasting life."*

- St. Benedict

Redactie

Het adres van de redactie is: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com

Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?

Stuur een mailtje of een briefje.

Parochiekroniek

GROTE KERK

Overledenen

Fren Wilmsen, 80 jaar -- Henk Schueler, 88 jaar -- Riek Poels-vander Heijden, 72 jaar
-- Jakobs -- Drogen, 79 jaar -- Berkens, 75 jaar -- Rutten - Verheijen, 81 jaar -- Jans-
sen, 78 jaar -- Moorrees - van Otterdijk, 89 jaar -- Oers -- Coenen, 76 jaar -- Loet
Janssen, 77 jaar -- Martin Verschuuren, 78 jaar -- Lidy Bloemen-Huiskes, 85 jaar -- Jo
Houben, 81 jaar -- Piet Hendriks, 87 jaar -- Rosalie van Erp, 77 jaar -- Joep Vossen, 87
jaar -- Marjan Molenaar-Peters, 52 jaar

Huwelijken en Jubilea

Twan en Angelique Willemse, Huwelijk

Dopelingen

Fenna Zanders -- Evi Zanders -- Lynn Mommen -- Roseline Kruizinga -- Joëlle Ker-
sten -- Suus van Bussel

PATERSKERK

Overledenen

Zus Lucassen-Rutten, 84 jaar -- Mathieu Stoks, 87 jaar -- Balomba Ndungulu-Shaga,
45 jaar -- Gerrit Relouw, 74 jaar -- Jo Arts-Cox, 90 jaar

Huwelijken

Geen

Dopelingen

Angelos Salyoe -- Sentya Sliwo -- Hope Henraath -- Jack van de Pas -- Djaivy Amrosi-
us -- Jaylina Gijsbers -- Lara Heijbrink